№ 45. Sobota 24. Lutego 1866. Rok wydania 56.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie drukiem garmont, 7 centów od wiersza — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Według zawiadomienia z dnia 7. b. m. do L. 281 c. k. Ministeryum wojny na wniosek jeneralnej inspekcyi stadnin poleciło, ażeby w roku 1866 odbyła się publiczna sprzedaż 50 klaczy stadnych wszelkich ras, które zupełnie się kwalifikują do produkcyi ogierów stadnych krajowych. Przedaż takowa odbywać się będzie i w latach przyszłych w celu dania sposobności właścicielom stadnin, a mianowicie pomniejszym chodownikom koni do nabycia należytego materyału chodowniczego.

Prócz tego Ministeryum wojny dla zachęcenia prywatnego chodowania koni ma zamiar zakupienia w roku 1866 przez jeneralną inspekcyę stadnin większą liczbę zdatnych stadników krajowych, mianowicie w Wiedniu i Pradze przy sposobności wyścigów konnych, następnie w Galicyi we Lwowie także w czasie wyścigów, zaś w Tarnowie, Rzeszowie, Przemyślu, Olchowcach, Tarnopolu, Drohowyżu i Stanisławowie w dniach poźniej oznaczyć się mających.

Rozporządzenie to podaje się do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem iż odnośne obwieszczenia jeneralnej inspekcyi stadnin zawierać będą blizsze szczegóły tak co do przedaży klaczy stadnych, jako też co do zakupna stadników krajowych.

(Z urzędowej części Gazety wiedeńskiej.)

Na mocy najwyższych patentów z 21. marca 1818 i 23. grudnia 1859 odbędzie się dnia 1. marca r. b. o godzinie 10tej przed południem w przeznaczonym na to lokalu gmachu bankowego 435., 436. i 437. losowanie dawniejszego długu państwa.

Zaraz potem nastąpi 9. losowanie pożyczki loteryjnej z roku 1864 z wyciągnięciem oznaczonej w planie ilości seryi i numerów wygrywających.

Z c. k. dyrekcyi długów państwa.

Jego c. k. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 16. b. m. zatwierdzić najłaskawiej obranych ponownie przez dyrekcyę uprzywil. austr. banku narodowego zastępców gubernatora *Piotra Murmanna* i *Maurycego* barona *Wodianer* na oznaczony statutami trzyletni przeciąg czasu.

Część nieurzędowa.

Lwów, 24. lutego.

Węgierska izba magnatów uwinęła się nierównie prędzej z ułożeniem i przyjęciem adresu, niż izba deputowanych, ta bowiem obraduje nad swoim adresem przeszło od tygodnia już, gdy tymczasem izba magnatów załatwiła na jednem posiedzeniu całą sprawę adresową. Debaty jeneralnej nie było wcale; tylko po odczytaniu projektu adresu zabrał głos hr. Jerzy Karolyi i przedstawiwszy, że adres mieści w sobie wszystkie żądania narodu, jako to: sankcyę pragmatyczną, całość, nieustanność prawa, przywrócenie ministerstwa i municypiów, — proponował *przyjęcie jego bez dyskusyi*, co też istotnie uczyniła izba. Potem przystąpiono zaraz do *debaty specyalnej* i przyjmowano pojedyncze ustępy prawie także bez debaty, a po zupełnem uchwaleniu adresu mianowano niezwłocznie deputacyę dla doręczenia jego, do której wybrani zostali: tawernik Sennyey, hr. Antoni Majlath, biskup Simor, Srogjennyi, Tomczanyi, hr. Szechen, Palffy, Radey. Juliusz Szechenyi, Jerzy Korosi, Zsigray i biskup Schaguna.

Konstytucyjny spór sejmu pruskiego z rządem został już doraźnie przecięty *zamknięciem izb* z rozkazu Króla. Zaledwie miała izba deputowanych czas przejść nad reskryptem ministeryalnym z 18. b. m. do prostego porządku dziennego, oznajmił jej zaraz p. Bismark, że Król nakazał zamknąć sejm i odroczyć go aż do końca sesyi. Nie jestto więc jeszcze formalne rozwiązanie, ale wątpię potrzeba, by przy takiem naprężeniu stosunków, jakie jest dzisiaj, mogło nastąpić kiedykolwiek jeszcze zwołanie izby w teraźniejszym jej składzie.

We *włoskiej* izbie deputowanych oświadczył 21. b. m. Minghetti, że będzie głosował za wotum ufności, i pochwalał tak wewnętrzną jak i zewnętrzną politykę ministerstwa, jak niemniej jego projekta finansowe. Po oświadczeniu Rouhera w senacie francuzkim uważa on za rzecz potrzebną, ażeby rząd domagał się zapewnienia iż nie nastąpi w Rzymie żadna interwencya, i że obecność francuskich ochotników tamże nie będzie oznaczała żadnej solidarności z Francyą.

Zaprowadzony teraz *w całej Irlandyi stan wyjątkowy*, po raz drugi od lat 18, zdjął kamień z serca spokojnej ludności Dublinu, a nawet opinia publiczna Londynu pochwala go w ogóle bezwarunkowo. Nikt — powiada *Times* — nie może zaprzeczyć, że w Irlandyi istnieje sprzysiężenie i że spiskowcy postradali swoje prawa obywatelskie, i zachodzi tylko pytanie, czy rządowi amerykańskiemu może przynieść jaką korzyść dozwalanie przedsiębranych za oceanem jawnie uzbrojeń dla wtargnięcia do Anglii. Łatwo być może, że wypuszczona ztamtąd strzała zwróci się przeciw samej unii i zada jej niebezpieczną ranę. *Post*, *Herald* i *Standard* sądzą, że zbytnia łagodność rządu sprowadziła potrzebę stanu wyjątkowego, a *Daily News* nie wątpi, że rząd będzie z jak największą względnością użytkować z nadzwyczajnych swoich pełnomocnictw.

Patrie pisze, że wiadomości z Mexyku dozwalają spodziewać się *zupełnego skutku misyi barona Saillarda*. Podług projektu, który podał pierwszy Cesarz Maxymilian, sądzą, że będzie można już z końcem maja odwołać z Mexyku 5000 Francuzów.

Podług wiadomości z Melburny z 25. stycznia skończyła się już faktycznie wojna w Nowej Zelandyi i wojska powracają już do Anglii.

Z Hongkongu donoszą, że o 30 mil od Nankongu stał znaczny korpus powstańców, i że Belgia stara się zawrzeć traktat z Japonią.

Monarchia Austryacka.

Trzydzieste siódme posiedzenie Sejmu krajowego dnia 23. lutego 1866.

Marszałek krajowy x. *Leon Sapieha* zagaił posiedzenie o godzinie $11^1/_2$ przed południem. Obecnych posłów było 126. Ze strony Rządu: c. k. komisarz rządowy, radzca dworu p. *Possinger*

Po odczytaniu i przyjęciu protokołu z ostatniego posiedzenia zawiadomiono Izbę, że pp. Bielewicz i Grocholski otrzymali od Marszałka 8 dniowy urlop, zaś p. Zyblikiewicz nieobecność swoją usprawiedliwia słabością. Odczytano potem dalszy ciąg petycyi wniesionych do Sejmu. Ogółem weszło dotychczas 1537 petycyi.

C. k. komisarz rządowy odpowiada na interpelacyę p. Starowiejskiego wniesioną na posiedzeniu dnia 11. stycznia r. b. co do fundacyi ś. p. Zaremby. Z aktów okazuje się, że ś. p. Zaremba w r. 1758 przeznaczył 45.000 złp. a poźniej 5000 złp. na zakłady naukowe zostające podówczas pod zarządem zakonu OO. Jezuitów. Suma ta wypożyczoną została w r. 1763 W. Adamowi Urbańskiemu a w r. 1783 spłaconą została do c. k. kasy głównej we Lwowie. Po zniesieniu zakonu OO. Jezuitów r. 1773 fundacya ta wcielona została do ogólnego funduszu naukowego i usunięty został oraz tytuł jej. Przeto i żądanie zwrotu tej fundacyi niemiałoby obecnie prawnej podstawy.

Na interpelacyę hr. Golejewskiego wniesioną dnia 12. b. m. co do rabunku popełnionego w Jezierzanach odpowiada c. k. komisarz rządowy, że dnia 28. stycznia r. b. żandarmerya rosyjska spostrzegła na granicy 12 mniemanych przemytników, którzy się między Zbrzyżem a Husiatynem przez Zbrucz przeprawiali do Galicyi. Podwoiwszy straże czekała ces. rosyjska żandarmerya ich powrotu. Tymczasem banda owych mniemanych przemytników napadła na mieszkanie Judy Mojżesza Rozenbauma w Jezierzanach i po dokonanym rabunku przeszła na powrót granicę między Skałą a Brzeżanką. Banda ta składała się z włościan i żydów. Według opisu uwięziono jednego mieszkańca z Jezierzan a dwóch ze Skały. Dnia 29. stycznia r. b. rosyjska żandarmerya ścigała powracających i pięciu z nich uwięziła. W sprawie tej śledztwo w Borszczowie się toczy i rząd krajowy wezwie ces. rosyjskiego gubernatora w Kamieńcu Podolskim, ażeby aż do ukończenia śledztwa uwięzionych nie uwalniał.

Na interpelacyę p. Agopsowicza wniesioną dnia 15. b. m. co do rewizyi odbytej w domu W. Kajetana Bogdanowicza w Widynowie odpowiada c. k. komisarz rządowy, że rewizyę tę odbyto nie 31. lecz w nocy z 29. na 30. stycznia r. b. Rewizya ta była zupełnie usprawiedliwioną i legalną. Wiadomo i ostrzegały nawet o tem dzienniki, że ludzie złej wiary w celach bądź politycznych bądź osobistych włóczą się po kraju nagabując spokojnych mieszkańców. Na wiadomość, że podobni podejrzani ludzie w Orelcu przebywali i między innemi do Widynowa wycieczki robili, urząd powiatowy w Śniatynie zarządził z wyższego polecenia wyśledzenie tych ludzi i w tym celu przedsięwzięto rewizyę u właścicieli dóbr w Orelcu i Widynowie. Urzędnik, który rewizyę odbywał miał na to rozkaz pisemny, który nietylko właścicielowi Widynowa okazał ale nawet w przytomności żandarma odczytał. Do przedsiębrania rewizyi tej wyrok lub nakaz sądowy niebył potrzebny i odbyła się takowa na podstawie ustawy z 27. października 1862 §. 2. i 3. o nietykalności mieszkań. W takim stanie rzeczy nie ma powodu, żeby rząd pociągnął urząd powiatowy w Śniatynie do odpowiedzialności.

Następnie przewodniczacy komisyi petycyjnej p. *Boczkowski* stawia wniosek ażeby z powodu nawału petycyi. komisyę petycyjną składającą się z 10 członków wzmocniono jeszcze o 5 członków z całego Sejmu wybrać się mających. Izba ten wniosek przyjmuje odkładając wybór na później.

Potem sprawdzony i zatwierdzony został wybór p. *Alexandra Jana hr. Fredry* poczem hr. Fredro złożył uroczyste przyrzeczenie miasto przysięgi w ręce Marszałka.

Z porządku dziennego przedłożył p. *Żuk-Skarzewski* sprawozdanie komisyi w sprawie propinacyi.

Wniosek komisyi jest następujący:

Wysoki Sejm raczy uchwalić: Zważywszy. że całość praw propinacyjnych wielce bywa naruszaną: 1. przez rozpowszechnione w ostatnich latach, nielegalne wydawanie koncesyi na wyszynk słodzonych napojów spirytusowych; 2. przez zaprowadzenie sprzedaży wódek spirytusowych w drobnych nawet sklepikach, nie odpowiadających dawniejszej kategoryi handlów korzennych lub mieszanych; 3. przez nadużycia, które się wydarzają pod pozorem: *a)* sprzedawania nawet i w tym rodzaju większych sklepach wódek spirytusowych tak zwanych fabrycznie słodzonych, i *b)* pod pozorem wykonywania hurtownego handlu wódką; Sejm wzywa c. k. Rząd:

I. aby aż do nastąpić mającego w myśl postanowienia cesarskiego z dn. 4. października 1850 r. oddz. 1. §. 1. art. 3. wykupna praw propinacyjnych, całość tychże praw, była w myśl cesarskiego pisma gabinetowego z dn. 28. listopada 1857 szanowaną, i aby odpowiedne temu celowi rozporządzenia były wydane.— Przytem wskazuje Sejm na ustęp VIII. patentu z dn. 20. grudnia 1859 zaprowadzającego ustawę zarobkową i na artykuły 10. i od 28. do 33. ustawy handlowej z r. 1862. wreszcie co do W. Ks. Krakowskiego, na ustawę niegdyś Senatu rządzącego z dn. 6. marca 1843.

II. Dopóki zaś bliższe rozporządzenia w tej mierze nie będą wydane, aby wstrzymano się z dalszem udzielaniem koncesyi na wyszynk słodzonych napojów spirytusowych.

Przy ogólnej dyskusyi nad tym przedmiotem zabierał głos *Ludwik hr. Wodzicki* zapowiadając poprawki przy dyskusyi specyalnej, tudzież pp. ks. Kaczała, Borysikiewicz, książę Sanguszko, Kozłowski i Demków.

C. k. komisarz rządowy oświadcza, że istotną i jedyną prawie podstawą co do sposobu wykonywania prawa propinacyi jest zwyczaj czyli używalność. Z tej zasady niezmiennie wychodził rząd w wydawaniu przepisów w traktowaniu spraw propinacyjnych. Komisya w sprawozdaniu swojem definiuje prawo o propinacyi jako prawo do wyłącznego wyrobu piwa, gorzałki i miodu, twierdząc przy tem, że w dawnej Polsce do propinacyi należało także prawo wyrobu wszelkiego rodzaju gorzałki, a przeto także i słodzonych trunków. Na to jednak nie masz dostatecznych dowodów. Fasye podatku czopowego z r. 1805 lubo obejmują także rubrykę na rosolis, nie dowodzą przez się prawa do wyłącznego wyrobu i wyszynku słodzonych napojów. Fasye te dowodzą tylko, że dominia także i rosolisy produkowały, i od tego rodzaju produktów opłacano podatek. I dotąd tak samo się dzieje; właściciele propinacyi mają prawo wyrabiania i szynkowania rosolisów, ale to prawo nie wyłącznie im przysłuża, bo nigdy wyłącznem na ich korzyść nie było. Okólnik z r. 1805 ustanawiający tylko równą opłatę od jednego garnca okowity i słodzonych trunków i nie ma w nim mowy o wyłącznem prawie wyrabiania tychże. Najwyższe rozporządzenie z r. 1837 powiada, że we wszystkich wypadkach trzymać się należy zwyczaju. Z tej zasady wychodziły także ścisłe rozporządzenia z r. 1834 i 1839 wskazujące warunki, pod któremi miasta wydzierżawiać mają swoje dochody propinacyjne. Również dekret kamery nadwornej z dn. 30. maja 1839 skonstatował tylko fakt, że prawo drobiazgowej sprzedaży trunków rosolisowych (słodzonych) w naczyniach zamkniętych (butelkach) przysłuża handlarzom, zaś do sprzedaży kieliszkami muszą mieć formalny konsens szynkarski. Niesłusznem jest twierdzenie komisyi, jakoby rozporządzenie z 2. sierpnia 1839 zmieniło w czemkolwiek zasadę przyjętą. W takim bowiem razie właściciele prawa propinacyi nie byliby omieszkali upomnąć się już dawniej o mniemane pokrzywdzenie nie czekając na to 26 lat. — Dalej zastrzega mowca rząd przeciw zarzutowi tendencyjnego uszczuplania prawa propinacyi za pomocą tajnych jakichś rozporządzeń. Dziwnym wydać się musi zarzut, jakoby rząd zmierzał do podkopania prawa propinacyi w ogóle. Każdemu bowiem wiadomo, że rząd w utrzymaniu całości tego prawa ma bezpośredni i pośredni interes. Bezpośredni co do dochodu z dóbr kameralnych, pośredni w dbałości o dobro pojedynczych obywateli choćby tylko dla postawienia ich w możności płacenia podatków i jako władza kontrolująca i opiekuńcza miast, których główny dochód wypływa właśnie z prawa propinacyi. Co do szczegółów: sprzedaż słodzonych trunków butelkami w sklepach nigdy niebyła kwestyonowaną. Różnicy zaś między mniejszemi a większemi sklepami niezna ustawa przemysłowa. Co do handlu hurtowego to dekret nadworny z dnia 3. października 1846, przytoczony także przez komisyę, właśnie w interesie prawa propinacyi określa miarę na minimum jednego wiadra w naczyniach zamkniętych. Niemniej i ustawa przemysłowa z roku 1859 uznaje handel hurtowy wódką jako wolną zarobkowość, do której nie potrzeba koncesyi osobnej, lecz którą tylko zameldować potrzeba. — Co do udzielania koncesyi na wyszynk słodzonych trunków, rząd wydał 30. października 1860 rozporządzenie, w którem zwraca uwagę urzędów politycznych na to, że według art. VIII. patentu zaprowadzającego ustawę przemysłową, ustawa ta do prawa propinacyjnego zastosowana być nie może. W tym duchu warujących prawa propinacyi wyszły także rozporządzenia z 12. maja 1862, z 30. marca 1862 i z 1. marca 1864. Pokątne szynkowanie zabronione przepisami prawnemi podciąga się karze 25 do 100 złr. Niesłusznością byłoby pomawiać rząd o naruszanie prawa propinacyi. Wykroczenia pojedyńczych organów podwładnych, jeżeli się zdarzają, nie należy kłaść na karb władzy kierującej, której usilnem staraniem zawsze było i jest utrzymywać prawo propinacyi w całej swej rozciągłości. Co do wniosków komisyi, rząd weźmie tę sprawę pod rozwagę, i da dowody, że broni prawa propinacyi i tej zasady przestrzegać nie przestanie. (Brawo).

Po przemówieniu sprawozdawcy ogólna dyskusya została zamkniętą; poczem zamknięto posiedzenie o godzinie $3^1/_4$ po południu.

Przyszłe posiedzenie we wtorek. Porządek dzienny: Debata specyalna nad wnioskiem komisyi propinacyjnej. Wybór uzupełniający 5 członków do komisyi petycyjnej. Sprawozdanie komisyi o funduszach indemnizacyjnych. Instrukcya dla Wydziału krajowego. Etat urzędników Wydziału krajowego.

Wiedeń, 23. lutego. *(Nowiny dworu.)* Arcyksiążę Karol Ludwik nie udzielał wczoraj żadnych audyencyi. Przyszłe audyencye przypadają w poniedziałek, i przez cały czas nieobecności Najjaś. Pana będzie Arcyksiążę tylko co poniedziałku udzielać audyencyi.

Arcyksiążę Ludwik Wiktor powróci tu z Salcburga w sobotę wieczorem.

Arcyksiążę Franciszek Karol jeździł wczoraj zrana na polowanie do c. k. zwierzyńca pod Hütteldorf.

(Wiadomości bieżące.) Jak słychać z pewnością, uda się tutejszy poseł angielski lord Bloomfield dnia 26. lub najdalej 27. b. m. na kilka dni do Pesztu.

W centralnej kancelaryi ministerstwa wojny złożoną została właśnie komisya, która ma naradzać się nad odpowiednem czasowi przerobieniem statutu organizacyjnego dla c. k. armii.

Na cześć uroczystego zamknięcia czwartej sesyi sejmu niższo-austryackiego odbyło się dnia 21. b. m. przed południem w kościele Ś. Szczepana solenne nabożeństwo dziękczynne, które celebrował Jego Eminencya kardynał książę-arcybiskup Rauscher, a na którem byli obecni Jego Ex. namiestnik hrabia Cheriński, marszałek kraju książę Colloredo, burmistrz dr. Zelinka, większa część członków sejmu i liczne zgromadzenie pobożnych.

Wiedeń, 21. lutego. *Jen. kor. austr.* w wczorajszym numerze wykazała właściwe znaczenie zatrważających pogłosek o mniemanych groźnych ruchach wojskowych w Królestwie Polskiem, jakie się pojawiły kolejno w dziennikach tutejszych z powodu korespondencyi z Krakowa, przez *Ostd. Post* zfabrykowanej i najpierw przez gazety polskie powtórzonej. Teraz wszystkie dzienniki trąbią na odwrót z wyjątkiem *Ostd. Post*, która pogłoskom tym dała początek. W *Ostd. Post* dostrzedz jednak można chęć wycofania się z jakąś przyzwoitością ze skandalicznego tego interesu, zamieściła bowiem zaprzeczenie Jener. korespondencyi, chociaż przy podanych wiadomościach obstawać usiłuje.

Nigdzie jednak z całej tej sprawy tak bardzo śmiać się nie będą, jak w Polsce samej, gdzie wiadomo jest i właściwym władzom miejscowym notyfikowane już zostało, iż pułki gwardyi, które podczas nieszczęśliwych rewolucyjnych wypadków do Polski rzucone być musiały, teraz po przywróceniu spokojności, pokoju i powszechnego zaufania znów do Rosyi powracają i na ich miejsce znów pułki liniowe zajmą dawne swoje stanowiska.

Jener. Kor. austr. zamieściła artykuł następujący:

„Kradzież srebra z c. k. kopalni w Przibramie przez ujęcie kilku przechowujących odkryta, zajmowała w ostatnim czasie w wysokim stopniu uwagę publiczną i dała powód dziennikowi jednemu pragskiemu do obszernego rozbioru.“

„W obec tego rozbioru widzimy się spowodowani do zrobienia uwagi, iż chociaż w przypadku powyższym jednoczesne administracyjne indagacye nie mogą wyprzedzać rozpoczętego śledztwa sądowego, jednak, o ile się dowiadujemy, ze strony administracyi finansów, niezawiśle od wytoczonego postępowania sądowego, zaprowadzone zostało systematyczne zbadanie zarządu c. k. dyrekcyi górniczej i kameralnej w Przybramie, tudzież zakładów i urzędów jej podporządkowanych.“

(Sprostowanie.) *Wiener Abendpost* pisze: *Mem. diplom.* przyniósł w jednym z ostatnich numerów swoich wiadomość, jakoby gabinet austryacki oświadczył się, iż gotów jest oddać Cesarzowi Maxymilianowi do dyspozycyi wszystkie wojska, jakichby żądano ze strony mexykańskiej. Jesteśmy zmuszeni przedstawić, że idzie tu tylko o dozwolenie werbunków uzupełniających do utworzonego konwencyą z października 1864 austr. korpusu ochotników, i że przeto nie może być wcale mowa o podobnym ogólnym środku, któryby przedstawiał całkiem inaczej charakter odnośnych negocyacyi. To sprostowanie zdaje się być mimo to potrzebnem, iż rzeczony tygodnik francuzki nie dał się innem sprostowaniem, odnoszącem się do mniemanego okólnika austryackiego w sprawie szlezwicko-holsztyńskiej naprowadzić na właściwą drogę. My jednak musimy pomimo jego zaprzeczenia obstawać przy słuszności naszego sprostowania.

Czynności sejmów krajowych.

Sejmu *bukowiński* w dniu 21. lutego po odczytaniu relacyi wydziału petycyjnego i po przemowie naczelnika kraju i Marszałka zamknięty został.

Na posiedzeniu sejmu *niższo-austryackiego* dep. Dr. Hoffer interpelował wydział rewizyi względem nie złożonej dotąd relacyi nad prośbą rady miejskiej wiedeńskiej o pomnożenie liczby reprezentantów Wiednia w sejmie krajowym.

Zastępca przewodniczącego w wydziale rewizyjnym. dep. Mende, oświadczył, iż z powodu niemożności wykończenia poprzednich prac statystycznych, sprawa ta odstąpiona została wydziałowi krajowemu, gwoli ułożenia wniosku na przyszłą kadencyę sejmową.

Dep. Tomas przypomniał wniosek swój względem ogłoszenia wykazów rachunkowych z końcem każdego roku w gazecie wiedeńskiej.

Dep. Mende odrzekł, iż rzecz ta wydziałowi rewizyjnemu dotąd zakomunikowana nie była.

Odczytano relacyę wydziału budowniczego względem uregulowania drogi Dobling-Heiligenstadt i po krótkiem przymówieniu się dep. Sommaruga i dep. Czedika wnioski wydziału przyjęto.

Dep. baron Hock odczytał relacyę wydziału finansowego względem uproszczenia rachunków.

Dep. Brestl odczytał relacyę wydziału finansowego względem próśb kilku gmin o pożyczkę; wydział wnosi uchylenie próśb a przyznanie zapomogi. W skutek wniosku wydziału przyznano kilku gminom zapomogi po 200 zlr.

Następnie zezwolono wydziałowi krajowemu w Parenzo i w Gorycyi na przedłużenie terminu zwrotu sum dłużnych wydziałowi krajowemu niższo-austryackiemu.

W końcu przyjęto preliminarze zakładów dobroczynnych na rok 1866; mianowicie zakładu położniczego i szpitalów obłąkanych w Wiedniu i w Ybbs.

Na posiedzeniu sejmu *czeskiego* z dnia 21. lutego radzca namiestnictwa wystąpił z wydziału krajowego z powodu przeciążenia różnemi pracami. Następnie obradowano nad organizacyą urzędników i sług wydziału krajowego. Komisya wysadzona dla ułożenia prawa o ubogich, projekt swój wykończyła.

Na posiedzeniu *węgierskiej izby deputowanych* z dnia 21. lutego ciągły się dalsze rozprawy nad adresem. Do ustępu 15. Jendrassek wniósł poprawkę ażeby w miejsce słów „zechciał rządzić“ zamieścić słowa „zechcieć kazać rządzić.“ Poprawka ta, przez Deaka poparta, przyjęta została. Do ustępu 16. Stratimirowic wniósł ażeby miesto słów „jak samoistny wolny naród z drugim samoistnym wolnym narodem“ zamieścić słowa „jak wolne narody z innemi wolnemi narodami.“ Po dłuższej rozprawie utrzymano text pierwiastkowy. Do ustępu 25. Bobory wniósł protestacyę, że rada państwa w obradach swych zajmowała się sprawami konstytucyi węgierskiej. Protestacya ta odrzucona została. Do poprawki 31. ustępu Bartala, hr. Aponyi wniósł drugą poprawkę ażeby przy słowach „oświadczamy gotowość“ zamieszczony był period, iż z obecnego nadzwyczajnego położenia nie może wynikać żaden prejudykat w przyszłości. Csiky do ustępu 31. wnosi zamieszczenie słów, że ustawy z 1848 roku nie wystawią na niebezpieczeństwo ani prawa majestatu ani stosunki ludów pobratymczych.

Bartal motywuje poprawkę swoję w dłuższej mowie, w której w imieniu własnem i w imieniu tych co zdanie jego podzielają, przemawia za ministeryum odpowiedzialnem, ale restytucya nie ma występywać na pierwszem miejscu, trzeba albowiem ażeby obawy w mowie tronowej wyrażone wprzód uspokojone zostały i ponieważ zaprowadzenie odpowiedzialnego ministeryum w taki sposób w jaki adres żąda, znów tylko zasadę samę ratuje. Mówi o restytucyi ministeryum w duchu przeszłej swej mowy. Wykazuje następnie, że natychmiastowa restytucya ministeryum jest niewykonalna i z instytucyą komitatów pogodzić się nie da. Komitaty chce nie tylko zatrzymać z rządem parlamentarnym ale nawet dalej rozwinąć i tego jest zdania, że komitaty w izbie magnatów reprezentowane być mogą.

Varady, Lorenz Toth i Vadnay przemawiają za projektem do adresu. Baron Ludwik Andryasy i baron Miske za poprawką. Rozprawy jeszcze się nie skończyły.

Na posiedzeniu sejmu *kroackiego* z dnia 21. lutego odczytano i przyjęto trzy reprezentacye do Jego Cesarskiej Mości stylizowane. W pierwszej żądano tymczasowego wstrzymania rekrutacyi, w drugiej jest prośba o zniesienie administracyi wojskowej w mieście Zengg, w trzeciej zaś prośba o pozwolenie założenia wszechnicy południowo-słowiańskiej w Zagrabiu.

Następnie ciągły się dalsze obrady nad regulaminem wyborczym i §§. 7. i 10. przyjęto z małemi zmianami.

Deputowani z Pogranicza zrobili in corpore wizyty pożegnalne u Bana, u kardynała Haulika i u wiceprezesa sejmu Dra. Subotica.

Kronika.

(Pożar.) W Mielnicznem, w powiecie Turka, dnia 11go b. m. w nocy spaliła się karczma dworska z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. Szkoda wynosi około 250 zlr.

(Nieszczęsny wypadek. W Iwoniczu, w powiecie Rymanowskim, dn. 16go b. m. parobek 19letni przez nieostrożność postrzelił dziewkę Maryę N. w górną wargę tak niebezpiecznie, iż utrzymanie jej przy życiu zdaje się być niemożliwem.

(Wystawa ogrodnicza w Wiedniu.) Wiadomo, że towarzystwo uprawy ogrodów w Wiedniu urządza dwie wystawy ogrodnicze, z których pierwsza ma trwać od 20. do 26. kwietnia, druga (łącznie z wystawą rolniczą) od 15 do 23. maja. Dowiadujemy się, że z wstępu prezesa rzeczonego wyżej stowarzyszenia Dr. Fenzl i sekretarz jeneralny tego p. Beer wezwali w imieniu stowarzyszenia tutejszego ogrodnika uniwersyteckiego p. Bauera, aby zechciał zasiąść jako sędzia w komisyi do ocenienia przedmiotów wystawy. I u nas także powzięto myśl urządzenia wystawy ogrodniczej, a nawet jeden z posłów sejmowych, znawca i lubownik ogrodnictwa ofiarował już 10 dukatów w złocie na nagrody i inne premia są także spodziewane.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

(S) **Lwów**, 23. lutego. W tygodniu ubiegłym kolej Karola Ludwika wydała niespodziewanie obwieszczenie urzędowe, według którego zboże i jarzyny strączkowe, jako to: pszenica, żyto, jęczmień, owies, kukurudza w ziarnie, groch, bób, wyka, tudzież ziemniaki w partyach wynoszących najmniej 150 cetnarów celnych będą przewożone pociągami towarowemi po 1 c. od cetnara i mili, a dodatki na agio będą zniesione. Obwieszczenie to poruszyło świat handlowy i taki sprawiło skutek, że na tutejszej tardowicy spadły znacznie ceny wszystkich gatunków zbóż z wyjątkiem owsa i jęczmienia, a tak cel pożądany przyniesienia ulgi mieszkańcom obwodów wschodnich przez zniżenie kosztów transportu został w zupełności osiągnięty. W obec takich stosunków nadeszły bardzo znaczne transporta z Galicyi zachodniej, i właściciele tutejszych młynów parowych starają się teraz usilnie odeprzeć konkurencyę młynów zachodnio-galicyjskich. Zboża węgierskiego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Bochni do Prus ledwie 1200 cetnarów. Z Tarnowa wywieziono do Krakowa około 3600 cet. żyta i pszenicy. *Pszenicę* płacono w tygodniu ubiegłym po 7 zł. 50 c. do 8 zł., zatem ceny spadły o 1 zł. Z powodu znacznych dowozów koleją żelazną handel był ożywiony. Na kołach mało dowieziono. *Jęczmień* płacono we Lwowie po 5 zł. do 5 zł. 25 c. Ceny nie spadają z powodu ciągłego popytu. *Żyto* spadło na 6 zł. i po tej cenie wiele sprzedano. *Owies* wagi 100 ℔ płacono po 2 zł. 96 c. do 3 zł. *Ziemniaki* w sprzedaży cząstkowej korzec 3 zł. 5 c. w większych ilościach, które spekulanci chcieli dostawić na targ tutejszy nie można było dostać po 2 zł. 50 c. W Tarnowie jeszcze dziś kosztuje korzec 1 zł. 30 c., w Czarny 1 zł. 10 c., w Dębicy 1 zł. 20 c., w Ropczycach 1 zł. 30 c. Na rachunek wiedeńskiej targowicy centralnej wysłano kilka transportów tuczonego drobiu, lecz przedaż nie okazała się dość popłatną z powodu wysokości podatku konsumcyjnego w Wiedniu i kosztów tuczenia. Dowóz *mąki* wynosił w tygodniu ubiegłym około 800 cetn., najwięcej nadeszło z Medyki z młyna parowego hr. Drohojewskiego. O handlu zbożowym na targowicach zamiejscowych mamy następujące doniesienia: *Dębica:* pszenica 170 ℔ 8 zł., jęczmień 141 ℔ 4 zł. 39 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 15 c., owies 100 ℔ 2 zł. 45 c., nasienia koniczu 200 ℔ celnych 47 zł. Targ mało ożywiony, na pszenicę i owies nie było popytu, przedaż jęczmienia nie ożywiona. Ceny nasienia koniczu spadają przy braku popytu. *Rzeszów:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 10 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 59 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 37 c., owies 98 ℔ 2 zł. 41 c. Pomimo ożywionego handlu ceny bez zmiany. Dowozy zapasowe z Węgier są jeszcze na prowincyi mniej znaczne. Na owies nie ma kupca. *Bochnia:* pszenica 196 ℔ celn. 8 zł. 5 c., jęczmień 162 ℔ 4 zł. 10 c., żyto 179 ℔ 5 zł. 53 c., owies 112 ℔ 2 zł. 43 c. Targ nie ożywiony. Przedaż owsa i nasienia koniczu pomyślna, na inne gatunki zboża brak odbytu. *Przemyśl:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 35 do 85 c., jęczmień 135 ℔ 4 zł. 80 c., żyto 160 ℔ 6 zł. 92 c., owies 100 ℔ 3 zł. 10 c. Najwięcej pszenicy dowieziono i zakupiono równie jak żyta do tutejszego młyna parowego. Co do innych gatunków zboża handel bez znaczenia. *Jarosław:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 49 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 26 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 72 c., owies 98 ℔ 2 zł. 27 c. Przedano mało, dowóz słaby, ceny spadają. *Sędziszów:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 73 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 32 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 42 c., owies 99 ℔ 2 zł. 37 c. Ceny pszenicy i żyta nie spadają. Jęczmień przedawano do dalszych okolic. Na owies nie było popytu. *Tarnów:* pszenica 170 ℔ 7 zł. 70 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 26 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 43 c., owies 100 ℔ 2 zł. 54 c., nasienie koniczu 200 ℔ celnych 48 zł., ziemniaki 150 ℔ 1 zł. 30 c. Na ostatnim targu ceny były niższe z powodu znacznych dowozów. Popyt na pszenicę słaby. Jęczmień był poszukiwany do Galicyi wschodniej. Ceny owsa nie spadają. Na nasienie koniczu i ziemniaki nie było pokupu. *Mościska:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 21 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 19 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 27 c., owies 98 ℔ 2 zł. 35 c. Ceny pszenicy podnoszą się. Pokup na jęczmień znaczny. Żyto także poszukiwane, owies mniej. *Przeworsk:* pszenica 170 ℔ 8 zł. 3 c., jęczmień 140 ℔ 4 zł. 25 c., żyto 160 ℔ 5 zł. 40 c., owies 100 ℔ 2 zł. 33 c. Na pszenicę nie ma pokupu, ceny jęczmienia nie spadają, podaż żyta znaczna, ceny spadają równie jak owsa.

Bydła rzeźnego i opasowego przeznaczonego do Lipnika i Florisdorf zapowiedziano 349 sztuk. Pogłoski o trychinie w Morawii, Szląsku i Austryi ucichły, ztąd i odbyt na trzodę chlewną zaczyna się ożywiać, i w przyszłym tygodniu spodziewane są znaczniejsze transporta.

Ostatnia poczta.

Paryż, 22. lutego. Prefekt departamentu du Nord *Pietri* został mianowany prefektem policyi. — W piśmie ogłoszonem w *Presse* oznajmia *Girardin* swoje ustąpienie, które motywuje krokiem, uczynionym przez kilku akcyonaryuszów tego dziennika u ministra stanu. Clement Duvernois i Vermorel ustąpili także.

Frankfurt, 22. lutego. Telegram z Karlsruhe z 22go b. m. donosi: Niemiecka konferencya pocztowa odrzuciła wniosek austryacki względem niezwłocznego przyjęcia Holsztynu do związku pocztowego. Pełnomocnik pruski głosował przeciw przyjęciu. — Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu związkowego przyjęte zostały wnioski wydziałów względem miar i wag, jako też w rosztockiej sprawie związku narodowego.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 23. lutego.

Hotel George: PP. Hr. Komorowski Wład., z Dziewiętnik. — Przyborowski Tad., z Meteniowa.

Hotel europejski: Abgarowicz Teod., z Bratyszowa.

Hotel angielski: Orłowski Okt., z Połowic.

Hotel Krakowski: Schmoll, c. k. nadporucznik, z Czerniowic. — Ostrowski Józef, z Duninowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 23. lutego.

PP. Hr. Badeni Stan., do Branic. — Hr. Krasicki Stan., do Liska. — Hr. Wodzicki Kaz., do Olejowa. — Agopsowicz Ant., do Trofanówki. — Bielecki Lud., do Łańcuta. — Grocholski Kaz, do Rożysk. — Leszczyński Wojc., do Turzegopola. — Mierzyński Raf., do Baryłowa. — Milewski Fran., do Rosyi. — Niezabitowski Włod., do Uherzec. — Reicenstein Gust., do Końskiego. — Rulikowski Lud., do Krakowa. — Węgliński Klem., do Polski.

TEATR.

Dziś (przedst. niem.): **„Er compromittirt seine Frau“**, nowa komedya w 1 akcie. **„Zum ersten Male im Theater“**, krotochwila w 1 akcie. **„Die schöne Galathea“**, operetka komiczna, po raz pierwszy. Na dochód p. Józefiny *Krauss*.

Jutro (przedst. polskie: **„Żyd wieczny tułacz“**, dramat w 5 aktach. P. Jan *Królikowski* z Warszawy jako gość.

W poniedziałek w sali ratuszowej **„Koncert“** pana Wilhelma *Czerwińskiego* na fortepianie.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 23. lutego 1866.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru		Stan atmosfery
7. god. zrana	326.84	— 9.1	85.7	półn.-wsch.	sł.	pochmurno
2 g. od. po poł.	326.50	— 5.4	90.0	„	„	„
10. god. wiecz.	326.60	— 8.4	78.9	wschodni	„	„

Kurs Lwowski.

Dnia 23. lutego

		gotówka zł.	gotówka c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	wal. austr.	4	84	4	89
Dukat cesarski	„ „	4	86	4	92
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	8	45	8	57
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	55	1	58
„ papierowy rosyjski	„ „	1	29	1	31
Talar pruski	„ „	1	51	1	53
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.		62	35	63	15
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	65	29	65	94
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne		65	92	66	67
5% Pożyczka narodowa		64	67	65	35
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		154	—	156	83

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 23. lutego.

	złr.	kr.
5% Metaliki	61	90
5% pożyczka narodowa	64	90
Losy z 1860 roku	80	70
Akcye banku wiedeńskiego	741	—
„ „ kredytowego	145	80
Londyn, 10 funtów szterlingów	102	50
Srebro	102	—
Dukat pojedyńczy	4	90

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 21. lutego

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.	pien.	towar.
W austr. wal. po 5%	58 30	58 40
„ bez kuponów zwrotny po 5%	99.—	99.40
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	65.—	65.15
od kwiet. do paźd. po 5%	64 90	65.—
Pożyczka w srebrze z 1864 roku zwrotna w 35 latach	68 50	69 —
Z r. 1851 ser. B. po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	61.75	61.80
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	61.90	62.10
ditto. po 4½%	55.—	55.50
ditto. „ 4%	49 —	49 50
ditto. „ 3%	36.50	37.—
ditto „ 2½%	30.—	32.—
ditto. „ 1%	12 20	12.30
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	147.25	147.75
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	146 50	146 75
Przez. do wyl. z r. 1854	77 —	77 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500zł.	80 90	81.10
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	89.25	89 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	76 10	76.20
Renty Como po 42 lir. aust.	16 —	16 50
W ylos. obl. dawn. długu państ. po 5%	56.—	58.—
„ „ „ 4½%	54 50	55.—
„ „ „ 4%	48.50	49.—
„ „ „ 3½%	42.50	43.—
Przez. do los. obl. daw. długu państ. z proc. w kraju „ 5%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	53.—	55 —
„ „ „ 2¼%	48.—	49.—
„ „ „ 2%	43.—	43.50
„ „ „ 1¾%	38.—	39.—
ditto. z procent. za granicą „ 5%	—.—	—.—
„ „ „ 2½%	—.—	—.—
„ „ „ 2%	—.—	—.—
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.		
Niższej Austryi	81.—	82.—
Wyż. Austr.	81.—	82.—
Salcburg	84.—	85.—
Czech	83 —	84.—
Morawii	80.—	81.—
Szląska	87.—	88.—
Styryi	84.—	86 —
Tyrolu	—.—	—.—
Kar., Krainy i Wyb.	84.—	88.—
Obl. ind. po 5proc. za 100 zł. Węgier	67 25	68.—
Banatu Tem.	65 75	66 25
Kroacyi i Slawonii	69.—	70.50
Galicyi	65.50	67 —
Siedmiogrodu	62.30	63 —
Bukowina	65.75	66.25
Z klauzulą wylos. w r. 1867	65.—	65.50
Banat Temesz.	64.50	65.—
Lomb. wen. poż. z r. 1850	85.—	87.—
Dług Tyrolu po 5%	—.—	—.—
„ „ 4%	—.—	—.—
Dług Salcburga „ 3½%	—.—	—.—
„ „ 3%	—.—	—.—
Dług Krainy „ 2½%	—.—	—.—
„ „ 2%	—.—	—.—
„ „ 1¾%	—.—	—.—

2. Stan oblig. domestykaln.

	pien.	towar.
Po 3% za 100 zł.	22.50	23.50
„ 2½% „ 100 „	18.—	19.—
„ 2¼% „ 100 „	16.50	18.50
„ 2% „ 100 „	14.—	16.—
„ 1¾% „ 100 „	12.50	14.50

3. Akcye. (Za sztukę.)

	pien.	towar.
Banku narodowego	743.—	745.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	145.70	145 90
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	580.—	585 —
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	71.50	72.—
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1562.—	1564 —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	165.60	165 80
Połud. kolei państ., lomb. wen. i central.-włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr. z wpłatą 180 zł.	161.50	162 —
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	119.—	119 50
Kol. Kar. Lud. po 200zł. mon. konw.	153.80	154.20
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.) z wpłatą 35%	76 50	77.50
Uprzywil. czeska kolej zachodnia po 200 zł. w. a.	142.25	142.75
Połud.-półn.-niem. kolei kom. po 200 zł. m. k.	110.25	110.75
Kolei Cisy po 200zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty	147.—	147.—
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	—.—	—.—
ditto II. emis. po 200zł. m. k.	—.—	—.—
Kolej Bustehradzka po 500 zł. m. k.	700.—	705 —
Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.	246. —	255 —
Kol. Bern. Ross. z pierwszeństwem po 200 zł. mon. konw.	—.—	—.—
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. górn. po 200 zł. w. a.	123.—	125
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	458.—	460 —
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k.	213.—	214.—
Tow. młyna par. w Wied. po 500zł. w. a.	—.—	375.—
Powsz. austr. Tow. gaz. po 200 zł. w. a.	250.—	254 —
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k.	—.—	360

4. Listy zastawne. (za 100 zł.)

	pien.	towar.
Banku narod. w m. k. 6let. z r. 1857 po 5%	—.—	—.—
10let. „ 1857 po 5%	104.50	104.75
przeznaczone do los. po 5%	91 60	91 80
Banku narod. w w. a. na 12 m. 5%	—.—	—.—
przezn. do losowania po 5%	87.25	87 40
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	62.—	63.—
Węgier. Towar. ziemskie po 5%	74.25	74 50

5. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kolej Elżbiety po 5% za 100 zł. m. k.	96.50	97.—
detto detto w sreb. upr za 100 zł. w. a.	77.—	78.—
Emis. z r. 1862 za 100 zł. wal. aust.	69.75	70 25
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr.	102 50	103.—
Kol. Lomb. wen. po 500 fr.	90.—	90 50
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	86 —	87.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	83.—	84.—
Kol. Glogn. po 100 zł. m. k.	77.75	78.25
Uprzyw. czeska kol. zach. po 300 zł. w. a. (w srebrze) za 100 zł.	80.50	81. —
Połud. półn. kolej kom. po 5% za 100 zł.	76.—	77.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	—.—	84 —
Tow. żeg. par. na Dun. za 100 zł. m. k.	89.50	90.50
Lloyda za 100 zł.	87.50	88 50

6. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	114 50	115.—
Tow. żeg. par. na Dun. po 100 zł. m. k.	79.50	80 50
Poż. Trye. po 100 zł. m. k.	109.50	110.50
„ „ po 50 zł. m. k.	48.—	48 50
Pożycz. miasta Budy po 40 zł. w. a.	23.—	23 50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	78.—	80.—
Salma „ 40 „ „	26 75	27.25
Palfiego „ 40 „ „	22.50	23 —
Clarego „ 40 „ „	23.—	24.—
St. Genois „ 40 „ „	20.75	21.25
Windischgrätza 20 zł. „	15.50	16 —
Waldsteina 20 „	18.75	19 25
Keglevicha 10 „	12.50	13 —
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12.10

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol.	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	86 —	86 20
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Wrocław za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p.-n.	86.10	86 30
Genua za 100 lir. piem.	—.—	—.—
Hamburg za 100 M. B.	76.90	77 —
Lipsk za 100 tal.	—.—	
Liwurna za 100 lir. tosk.	—.—	—.—
Londyn za 10 ft. szt.	102 75	103 25
Lugdun za 100 fr.	—.—	—.—
Medyolan za 100 lir. wł.	40 65	40 75
Marsylia za 100 fr.	—.—	—.—
Paryż za 100 fr.	41 —	41 —
Praga za 100 zł. w. a.	—.—	—.—
Tryest za 100 zł. w. a	—.—	—.—
Wenecya za 100 zł. w. a	—.—	—.—

(31 dni po okazaniu)

	pien.	towar.
Bukareszt za 100 piast. wol.	—.—	—.—
Konstantynopol za 100 piast. tur.		—.—

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	4 89½	4 90½
ditto. pełnej wagi	4 89½	4 93½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	8 27	8 29
Rosyjski imperyał	8 50	8 53
Talar związkowy	1.53	1.54
Srebro	102 —	102.10
Kurs korony w c. k. kasach 13zł. 50 c.		

Odpowiedzialny Redaktor Adolf Rudyński.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.